

Anstalterne kunne faa Vederlag for Besættelsen af Pladserne, saaledes at de ville kunne faa Mulighed for at faa Driften til at bære sig. Nogen Sikkerhed erkender jeg — det har det ærede Medlem Ret i — kan man ikke saaledes faa forud; man maa se Tiden an, hvorledes det kan gaa.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Borup) stillede Spørgsmaal om Forstaaelsen af Lovforslagets § 7. Denne Paragraf er meget kortfattet og lyder saaledes: „Begge de ovennævnte Aandssvageanstalter ere i alle Beskatningsforhold ligestillede med Statens Sindssygeanstalter“. Paragraffen er foranlediget ved et Henblik paa de forelagte Beskatningslovsforslag. I disse, navnlig Lovforslaget om Ejendomsskyld, dels til Staten, dels til Kommunen, er der jo foreslaaet en Skat, som, hvis den ramte disse Anstalter, vilde være temmelig følelig. Nu er det min Tro, at Statens Ejendomsskyld neppe vil komme til at ramme Anstalterne; der vil Staten dispensere ligesom den nu dispenserer fra Bygningsafgiften. Men Ejendomsskylden til Kommunerne vil efter Lovforslagets § 23 sikkert ramme Anstalterne, og der vil ikke være nogen Rimelighed i, at Anstalten her skulde yde til Kommunen en ny Skat, navnlig da Kommunerne i Reglen ere meget ivrige for at faa saadanne Anstalter inden for deres Grænser. Da nu i de nævnte Beskatningsforslag Sindssygeanstalter ere undtagne, og da disse Anstalter virke paa lignende Maade, er der god Grund til, at disse Anstalter ligesom Statens Sindssygeanstalter skulle fritages for disse Skatter. Man kunde henvise til, at der ogsaa er foreslaaet, at Skoler og Hospitaler ere fritagne, men disse Anstalter ere hverken Skoler eller Hospitaler, men begge Dele og noget mere desforuden, idet de ogsaa have arbejdsføre Alumner. Nu spørger det ærede Medlem, hvorledes det vil gaa med „Karens Minde“, som ligger paa Kjøbenhavns Grund, og her ligger nu ikke nogen Stats-Sindssygeanstalt paa Kjøbenhavns Grund. Med Hensyn til dette Spørgsmaal om, hvorledes „Karens Minde“ skal behandles, der er det eneste, der kan have praktisk Betydning i dette Forhold til Kjøbenhavns Kommune, da mener jeg, at „Karens Minde“ maa behandles, som om

det var en af Statens Sindssygeanstalter, der laa paa Kjøbenhavns Grund. Det ærede Medlem siger, at den kan ikke regnes for en Statsbygning, for den er en selvejende Anstalt. Men Paragraffen gaar netop ud paa, at den skal regnes som Statsbygning, altsaa Arealskatten maa bortfalde, men Grundskatten maa bibeholdes.

Det ærede Medlem spurgte saa, hvad gøre vi ved „Karens Minde“, naar vi skulle udbetale Erstatningen af det 25-dobbelte af Skatteforøgelsen. Jeg gaar ud fra, at Kjøbenhavns Kommune kun skal betale det 25-dobbelte af den Skat, der virkelig bliver paalagt „Karens Minde“; den Del, denne bliver fritaget for, skal Kjøbenhavns Kommune selvfølgelig ikke betale det 25-dobbelte af, det kan ikke være Meningen. Anledningen til, at § 7 er indført i Forslaget, er altsaa disse Beskatningslove, som ere forelagte, og jeg antager, at den Besvarelse, der nu er givet, i Virkelighed vil tilfredsstille det ærede Medlem.

Borup: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Jeg forudsætter, at det er for en kort Bemærkning.

Borup: Ja, den skal ikke blive meget lang.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Borup: Jeg vil blot over for den ærede Minister sige, at jeg har været ganske klar paa, at den ny Ejendomsskyld ikke kan komme til at paahvile disse Ejendomme. Men det, der er uklart ved denne Sag, er, hvilke Skatter der af de nuværende i Kjøbenhavn falde bort. Nu forekommer det mig, at den ærede Minister siger, at Grundskylden skulde vedblive, den skulde svares, men det staar ikke i Lovforslaget; det kan man ikke finde ud deraf. Der kommer dernæst en anden Uklarhed, og det er, at der paa et andet Omraade er Forskel paa offentlige Bygninger og Statsbygninger, og det er med Hensyn til den Del af dem, der benyttes af Funktionærer, og med Hensyn